

17.6.49, יום ו', כ' סיוון תש"ט

בא אצלי רב מרן מיכה ורדימון. ביקשתיו לטפל במיקוח מסקי כצבא ולהלחם נגד בזבוז. הוא חבר בקבוץ ורוצה להסתחרר, אבל מוכן להסאר. הביא לי הסברות למבנה הצבא ^{והקציבן} ~~צבא~~. אפשר להוזיל הרבה אם שרות החובת יגדל ע"ח שרות הקבע. 12 חיילי קבע מורכבים: 3500 קצינים, 3000 סמלים, 5500 טוראים ורב טוראים. קצין כמסוצע עולה 104 ל"י לחודש, טוראי 40. ולכן אם יקצינו מספר הקצינים - יוקטן התקציב בהרבה. אם יוגדל חיל השרות על חשבון חיל הקבע - יוקטן התקציב בהרבה. מיכה מציע שיהיו רק 3000 קצינים, 2500 סמלים, 4500 טוראים, בס"ה רק 10,000 חיל קבע.

- בא אצלי שוקן. הצעתי לו לקחת על עצמו הוצאת טעריס גדולה שתנחיל לעסנו אוזרות התרבות: ספרות, מדע ואמנות, ללא הבדל בין יהדות ולא יהדות. הוא מציע שרותו כמנמחה כלכלי. אמרתי לו שאני מוכן לנצל פוטנציהו הכלכלית, אבל לכך יש רבים, להוצאת הספר דרוש משובע, ואני רוצה שהוא יהיה המשובע לדבר זה. יעצתי לדבר על כך גם זלמן.

- באה אצלי המשלחת האמריקנית - דובר בעיקר פרידמן. יש להם רצון טוב - נראה שאם זה יגיע לכלל מעשים. קבעתי שיחה מיוחדת עם דוסט, ושיחה שניה מעשית עם כל המשלחת.

- בא זיאמה. מצב חוסר עבודה מדאיג. יש 10000 מח"ע (לבי דברי שלום כהן) ומספרם גדל והולך. דרוש תכנון לחקטוקה והוא מציע פלוגה מחץ: לבדוק אפשריות העסקה: שמואל גולדמן (מרכז הקואורציה), מסל - ביה"ם, פלכסר, פולסקי (מועלי בנין) לחישים שיחססו מקורות עבודה. הוא מבקש לשחרר כספר מדריכים מהצבא לעבודה בנוער.

מעיר שאחרי אוקטובר ש"ז אין תקציב למפלגה. דורש ממנו להימנע עם אבא
ולחסיר בצבור לזות השפתיים. מציע לי "סליחים מיוחדים" לברר מצב העניינים במשרדי
הממשלה - כי גוברת הביורוקרטיה.

- בא גוריון. קפלן מתנגד לפנסיה בשביל נכים ומשפחות הללים. נכנה ועדה
לבדוק השאלה ולהציע הצעות. ועדת הכנסת מיעצה לאחד העזרה לנחמעי מלחמה, נכים
ונכי מלחמה במשרד הבטחון. זה עלול לנפח תקציב משרד הבטחון. ביקשתי מגוריון
לבדוק החומר - כמה מוציא משרד הטעדי, כמה משרד לנחמעי המלחמה ואז נחליט.

18.6.49, שבת

חזכנתי י. גלילי להסביר לי, אם הוא רוצה, מה הם הניגודים הרעיוניים,
הפוליטיים או אחרים במחייבים את שנינו להיות בשתי מפלגות? אבא כיסביר לי זאת
בעם אחרת; במקום זה סיפר לי מה שידוע לו על המצב הפרוע בצבא: בזבוז,
קרייריזם, רדימה אחרי פרסומת, ההתרחות בדרגות. הסובים לא רוצים להסאר, כגון
חיים כידוני, זרבבל ורמל, מוניה, אבירן, יצחק רבין. אין סיפוק, יש חוסר הערכה.
פועל גם הגורם המפלגתי - חורעלו היחסים. מחיל הים אנשים כיוחאי, דודלה, דוד
סיימון, קיפרי, אליעזר קליין רוצים לעזוב - מסעמים מפלגתיים, יש פרומקציה
פוליטית. לפקוב קיבל שמונים קצינים מסעמים מפלגתיים. "איננו טאמינים בצבא הזה"
היה כנס של קציני חזית א - אכזבה לכולם, אין כבוד למטה.